

עשו, שהרי עשו נקרא עקב ממשעה שעקב את אחיו, ומילומ שצברא העולים קורא לו הקדוש ברוך הוא עקב, שפטות הוא ישופך ראש ואחתה תשופנו עקב. אפה שנקרא עקב תשופנו במתלה, ולבטוף הוא שימחה את ראש מעלה. ומהו? סמאל, שהוא ראש של הנחש שטבה בעולם הזה.

ועל זה בבטן עקב את אחיו, שם עליו ל��יות עקב, ונintel עשו את העולם הזה במתלה. וזה סוד הפתוב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדרום לפני מלך מלך לבני ישראל. וזהו הסוד שאמר שלמה הפלך, (משל י) נחלה מבחלת בראשונה ואחריתה לא תברך, בראשונה בסוף העולם.

ועל זה (הושע י) בבטן עקב את אחיו וכאן נושא שרה את אחיו ובאוננו שרה את אחיו וכאן נושא שרה את אללים. מה זה ובאוננו? כה אמרו, בלם והתקף שלו נאה. אבל לא כה. בrosso ה דבר - שיעקב היה דיוון עליון וגוף קדוש, שאין גוף מיום שהיה אדם הראשון כמו הגור של יעקב. והוא של אדם, ממש אותו היפי היה ליעקב. ודיוון של יעקב, דיוון של אדם הראשון ממש.

אדם הראשון, בשעה שבא הנחש והחפתה על ידו, יכול לו הנחש. מה הטעם? כי לא היה פט לאדם הראשון, ועוד עכשו לא נולד מי הראשון, והוא עכשו לא נולד מי שהיה הבחם שלו. ומהו תפוף של אדם הראשון? זה שית, שהיה בדיוון של אדם הראשון ממש, שפטות הראשה (בראשית ח) ווילד ברכמותו בצלמו ויקרא את שמו שית. מה בצלמו ויקרא את שמו שית. מה זה ברכמותו בצלמו? שהיה מהול. וכשבא המנחה של עשו אל יעקב, כבר נולד תפוף של יעקב, שהו יוסף, וזהו ובאוננו שרה את אללים. (עד כאן מצאי).

דינה אחיד יגידה ברגליה, לאו hei. אלא, ידו אח'ת במאן דההוא דינה עקב, ומנו עשו. דהא עשו עקב אקרי, משעתא דעקב ליה לאחוי, ומיא מא דאתברי עלמא עקב קרי ליה קדשא בריך הוא, דכתיב, (בראשית ג) הוא ישופך ראש ואחתה תשופנו עקב. אנת דאקרי עקב, תשופנו בקדמיתא. ולבטוף הוא דימחי רישך מעלה. ימנו. סמא"ל. דאייהו רישא דחויא, דמחי בהאי עלמא. ועל דא בבטן עקב את אחיו, שיוי עליה למhour עקב, ונintel עשו האי עלמא בקדמיתא, ודי רזא דכתיב, (בראשית לו) ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל. ודי אייה רזא דאמר שלמה מלפआ, (משל י) נחלה מבוחלת בראשונה ואחריתה לא תבורך, בסוף עלמא.

ועל דא (הושע יב) בבטן עקב את אחיו ובאוננו שרה את אללים. מי ואוננו. כי אמרו בחילא ותוקפא דיליה יאות, אבל לאו hei. ברירו דמלה, יעקב דיוון עלאה הזה, וגופא קדישא. דלית גופא מיא מא דינה אדם הראשון, בגופא דיעקב, ושופריה דאדם הראשון, ההוא שופריה ממש הזה לייעקב. ודיווניה דיעקב. דיוון דאדם הראשון ממש.

אדם הראשון, בשעתא דאתא חוויא ואחתפה על ידו, יכili חוויא ליה. מי טעם. בגין דלא נהיה תוקפא לאדם הראשון, ועוד בען לא אתיילד מאן דינה תוקפא דיליה. ומנו תוקפא דאדם הראשון. דא שת, דינה בדיון דאדם הראשון ממש, דכתיב, (בראשית ח) ווילד ברכמותו בצלמו ויקרא את שמו שת. מי ברכמותו בצלמו. דינה מהול. וכד אמת מא מנא דעתו לגבי דיעקב, כבר אתיילד תוקפא דיעקב, דאייהו יוסף. וזהו ובאוננו שרה את אללים. (עד כאן מצאי)

האי קלא דאתה, דיכלא קלא דחויא לאחדא

יעקב, כבר נולד תפוף של יעקב, שהו יוסף, וזהו ובאוננו שרה את אללים. (עד כאן מצאי). הקול הזה של האשה שיכל קול הנחש להאחז בה כמו כלב בכלבה, מה הוא? אלא בא וראה